

14 נובמבר 2024
י"ג חשון תשפ"ה

החלטה בבקשה לצו ביניים

בעניינה של [...] – ת.ז. [...]

שופטים: פרופ"א יהודה פינצ'ובר (אב בית הדין), פרופ"א ישי ויסמן, מר ג'יסון דבדה.

יועצת משפטית לבית הדין: עו"ד ליאורה ארזי בן-חיים.

תובעת: פרופ"ח יסכה גולדפלד, מיוצגת ע"י עו"ד שחר הופמן.

נקבלת: גב' [...], מיוצגת ע"י עו"ד דן לביא פרטוש.

1. בתאריך 4.11.2024 הגישה התובעת המשמעית של הטכניון קובלנה נגד הסטודנטית [...], ת.ז. [...]. (להלן: "הסטודנטית"). בד בבד הגישה התובעת בקשה לצו ביניים נגד הסטודנטית, להשעיה זמנית מהלימודים ולהרחקה מהקמפוס (להלן: "הבקשה").
2. המסמכים נשלחו לסטודנטית ע"י מזכירות בית הדין בתאריך 5.11.2024 ונתבקשה תגובה לצו ביניים.
3. נוכח בקשת ארכה שהגישה הסטודנטית להגשת התגובה, ולאחר מכן בקשת הבהרה, יו"ר בית הדין המשמעתי החליט, בתאריך 8.11.2024, כי עד להגשת התגובה ומתן החלטה בצו הביניים הסטודנטית תהא רשאית להמשיך ולהתגורר בדירתה במעונות הטכניון, ובלבד שלא תיכנס לשום מבנה אחר בשטח הטכניון ותישאר בתחום הסמוך לדירתה (עד 500 מטר מהדירה).
4. תגובת הסטודנטית לבקשה לצו ביניים הוגשה בתאריך 11.11.2024 (להלן: "התגובה").
5. בכתב הקובלנה הואשמה הסטודנטית כי בתאריך 18.10.2024, בהיותה סטודנטית בפקולטה [...], בטכניון, שלחה הודעת ווטסאפ בקבוצת ווטסאפ המונה כ-200 סטודנטים בקורס "[...]" (סמסטר אביב תשפ"ד), כלהלן: במענה לשאלת אחד הסטודנטים בקורס "יש פתרונות מלאים למבחנים?", הסטודנטית שלחה "סטיקר" עם הכיתוב [כיתוב בוטה וגזעני] (להלן בהתאמה: "קבוצת הווטסאפ" ו-"הסטיקר").
6. בתגובה לתלונה המשמעית נגדה הסטודנטית טענה כי הסטיקר נשלח בטעות, ולמעשה נלחץ שלא בכוונה בעת שמכשיר הטלפון היה מונח בכיסה.
7. **התביעה** ביקשה כאמור, להשעות את הסטודנטית באופן זמני מלימודים ולהרחיקה מהקמפוס. לשיטתה, היא אינה מקבלת את גרסת הסטודנטית שהסטיקר נשלח בטעות, משום שמיד לאחר שליחת הסטיקר הסטודנטית שלחה שני סטיקרים נוספים: אחד עם הכיתוב "חבל מאד בהצלחה במועד ב'", והשני תמונה של כלב עם דמעות. זאת מבלי שמחקה את הסטיקר הראשון מושא הקובלנה. לטענת התביעה, שני הסטיקרים הנוספים קשורים לתוכן ההתכתבות בקבוצה, שכן בחינת מועד ב' בקורס היתה קבועה לתאריך 25.10.2024.
8. מדובר בסטיקר שתוכנו חמור מאד וצריך להיות מוקע בכל פה. הוא פוגע באופן ברור ובוטה בכבוד הטכניון ומהווה התנהגות שאינה הולמת סטודנט בטכניון (סעיפים 4.5 ו-4.19 לתקנון). מיצוי הדין בעניין זה אינו רק צעד מוסרי אלא אף הכרחי לצורך שמירת מרקם החיים המשותף בטכניון לסטודנטים מכל הלאומים, הדתות והעדויות. מתן הכשר ולגיטימציה לשיח כזה יגרוור הדרדרות מהירה של השיח בתוך קהילת הטכניון, אלימות

מילולית וחלילה אף פיזית. לא זו אף זו, המעשה אף עלול לעלות לכדי עבירה פלילית של הסתה לגזענות ו/או לאלימות או טרור.

9. התביעה הבהירה כי האירוע עורר תסיסה וגל פניות ע"י סטודנטים ערבים בטכניון, ואף הסטודנטית עצמה פנתה ליחידת הביטחון והחירום של הטכניון בתאריך 20.10.2024 והביעה חשש לביטחונה – ללמדנו על הלך הרוח והמתח הרב שגרם הפרסום. נוכח זאת, הרחקת הסטודנטית בצו ביניים **נדרשת לצורך שמירת הסדר הציבורי בטכניון**. למרות התנצלותה, תוכן הטיקסר **חצה את רף הלגיטימיות** לצרכי הדין המשמעתי והרחקתה עד לבירור הקובלנה נגדה.

10. לתמיכה בטענותיה ציטטה התביעה פסיקה של בית המשפט העליון הנוגעת לאבחנה שיש לערוך בין ביטויים מקוממים שיש לגלות כלפיהם סובלנות, לבין ביטויים מסיתים לאלימות שיש להוציאם מחוץ לשיח הלגיטימי.

11. **ההגנה** ביקשה לדחות את הבקשה לצו ביניים, ולחלופין לאפשר לסטודנטית להמשיך בלימודיה ולהימצא בשטח הטכניון תחת מגבלות סבירות, עד לבירור סופי של הקובלנה.

12. לטענת ההגנה האירוע יסודו בטעות טכנית מצערת: בשעה 18:24 שלח הסטודנט [...] את ההודעה "יש פתרונות מלאים למבחנים?"; באותו הזמן הסטודנטית היתה בטיול רגלי עם כלבה. היא ביקשה להשיב לסטודנט, אולם באותו הרגע כלבה החל נובח ורץ ומשך אותה אחריו. אי לכך היא הכניסה לכיסה את מכשיר הטלפון. לאחר דקות ספורות הוציאה את המכשיר מכיסה על מנת להשיב לסטודנט, אולם "ראתה להפתעתה כי כאשר הטלפון היה בכיס, נשלחו "סטיקרים" שונים באופן אקראי בקבוצת הוואטסאפ" (סעיף 4 לתגובה). עוד לטענתה, באותו הרגע כלל לא ידעה מה נשלח שכן הסטיקסר מושא הקובלנה נמחק מהקבוצה תוך כדקה ע"י מנהלת הקבוצה. לאחר שמגיש התלונה שלח לה צילום מסך, התברר לה מה נשלח. היא היתה המומה ומיד שלחה הודעות הבהרה והתנצלות, גם באופן אישי למגיש התלונה וגם באופן פומבי לכל חברי הקבוצה. שלושת הסטיקרים נשלחו בשעה 18:32, בשעה 18:38 מגיש התלונה שלח לה את צילום המסך, בשעה 18:39 היא כתבה לו: וואו!!! ואו ואו "פאק איזה נורא זה מן הסתם לא מכוונה כזאת איזה נורא יואו" (נספח ב2 לבקשה), ובשעה 19:07 שלחה לו התנצלות מפורטת, וכן התנצלות פומבית בקבוצה. בין היתר כתבה "תקשיבו אני באמת רוצה להתנצל באופן אישי על הסטיקסר שנשלח פה. לא בשביל שום דבר אלא כי זה באמת מזעזע ולא הייתי רוצה שיתנהגו אלי בצורה כזו, בכוונה או לא בכוונה. חשוב לי להבהיר שזה לא משקף שום דעה שלי, לא אישית ולא פוליטית. אני באמת שוב בפעם מצטערת בלב שלב ואני מקווה שתוכלו לסלוח לי" (השגיאות במקור, נספח ב4 לבקשה).

13. ההגנה טענה כי אין כל קשר בין הסטיקרים שנשלחו אחד לשני, ואף לא לדיון שהיה בקבוצה קודם לכן, ודווקא העובדה ששלושתם נשלחו יחד מלמדת כי מדובר בשגגה. בקבוצה לא היה מעולם קודם לכן דיון פוליטי או חברתי, והיא שימשה רק לצורך החלפת מידע אקדמי.

14. הסטיקסר קיים במכשירה של הסטודנטית מאז למדה בתיכון, עת שנשלח ע"י תלמיד שהפגין דעות גזעניות. אלא שהיא לא היתה מודעת לכך שהוא קיים במכשירה, והיא מתנגדת לדעות כאלה. טעות כזו של שליחת הודעה בשגגה היא נפוצה וידועה לכל מי שמשתמש באפליקציה.

15. הסטודנטית צירפה מכתבים משתי חברות טובות שלה, ערבויות, המעידות על אופייה הטוב וכי היא אינה מחזיקה בדעות גזעניות (נספחים ב', ג' לתגובה). יוער, כי המכתבים אינם נושאים תאריך ואינם חתומים

- כתצהיר. כמו כן צירפה תכתובת קודמת מתאריך 1.10.2024 באותה קבוצה, בה שאל סטודנט ערבי שאלה והיא ענתה לו תשובה עניינית (נספח ד' לתגובה).
16. לטענתה כלל לא ידעה כי הסטודנט אשר פנה בשאלה הוא ערבי. היא פעלה בתום לב ומיד כשהתברר לה מה אירע היא פעלה על מנת לפייס ולהסביר.
17. לטענת ההגנה במקרה דנן אין כל "אפשרות ממשית" להסתה ל אלימות, כנדרש עפ"י הפסיקה. גם ביחס לתנאים המפורטים בסעיף 17 לתקנון, אין חשש להפרעה בשגרת הפעילות בטכניון או לפגיעה בסדר הציבורי או לפגיעה פיזית או אחרת. נוכח כל האמור לעיל אין להפעיל נגדה סנקציה קיצונית בטרם התבררו הדברים בפני בית הדין ונשמעו העדויות במלואן.
18. ההגנה פירטה אודות הנסיבות האישיות של הסטודנטית. [...].
19. לבסוף טענה ההגנה כי מדובר באכיפה בררנית, "שכן ידוע היטב לכל סטודנט כי בין כתלי הטכניון קיימים כיום מספר סכסוכים מתוקשרים בין יהודים לערבים... במקרים קשים בהם קיימת הסתה אמינית, התובעת אינה עושה דבר ואף מתעלמת מכך לחלוטין. ... התובעת אשר מאפשרת שיח פוגעני ברחבי הקמפוס ואולם רק בעניינה של הסטודנטית דנן, בוחרת לפתוח בהליך משמעתי באופן דורסני..." (סעיף 32 לתגובה).

דיון:

20. ראשית, נבהיר כי הטענה לאכיפה בררנית, היא **טענה בעלמא**. אין זה מספיק לכתוב "ידוע היטב לכל סטודנט" מבלי להביא ולו בדל של דוגמה. כידוע, על מנת לטעון לאכיפה בררנית, יש להציג לכל הפחות **ראשית ראיה**. לא זו אף זו, ההגנה בחרה להשתלח בתובעת במילים ובהאשמות קשות ביותר, שאין להן כל בסיס עובדתי ומוטב היה שלא היו נכתבות. "התובעת מאפשרת שיח פוגעני בקמפוס?" התובעת בחרה לפתוח בהליך משמעתי רק כנגד הנקבלת? מוטב להגנה לבדוק את העובדות ולהיזהר בהאשמות חסרות כל בסיס, כלפי מי שממלאת את תפקידה בהגנות ובאמינות יתרה. בית הדין לא יקבל זאת.
21. שנית יובהר, כי לא נוכל לתת משקל בשלב זה למכתב הרפואי שהציגה הסטודנטית. מדובר במכתב ישן שאין בו מידע רפואי קונקרטי, ולא בחוות דעת רפואית עדכנית. כך גם לגבי המכתבים משתי חברותיה של הסטודנטית, שאינם ערוכים כתצהירים ואף לא נושאים תאריך.
22. מחד-גיסא, אין מחלוקת כי תוכן הסטיקר שנשלח הוא חמור ביותר, לשון ממעיטה ומקלה. מדובר באמירה פוגענית, גזענית ומסיתה, שאינה לגיטימית ואין לה מקום בשיח, לא בקמפוס ולא מחוצה לו. מכלל הקובלנות שנידונו עד היום בפני בית זה, העוסקות בביטויים שאינם הולמים, זהו הביטוי המפורש ביותר והחמור ביותר. מאידך-גיסא, הסטודנטית טוענת כי הסטיקר נשלח בשגגה, ללא ידיעתה, הוא אינו משקף את דעותיה והיא מתנגדת לאמור בו.
23. בשלב זה שקלנו לזכותה של הנקבלת מספר גורמים: (א) כשבועיים וחצי לפני האירוע היא ענתה לסטודנט ערבי אחר באופן ענייני לגמרי (ב) מהתכתובות שהוצגו נראה, על פניו, כי היא לא ידעה מה נשלח והיתה מופתעת לראות את צילום המסך עם הסטיקרים שנשלחו (ג) בסמוך לאירוע היא התנצלה באופן אישי בפני המתלון וכן באופן פומבי בקבוצה (ד) הטענה שהודעה יכולה להישלח בטעות וללא כוונה היא לא בלתי סבירה.
24. סעיף 17.1 לתקנון קובע, כי בית הדין רשאי ליתן צו ביניים, מטעמים שיירשמו, אם מצא כי "קיים חשש להפרעה בשגרת הפעילות בטכניון או לפגיעה בסדר הציבורי בשטח הטכניון או לפגיעה פיזית או אחרת בפרט או פרטים

בטכניון או במקרים אחרים מיוחדים אחרים הדורשים זאת". התקנון מקנה לבית הדין המשמעתי סמכות רחבה עד מאד ליתן החלטות וצווי ביניים כלפי סטודנטים. ות, משלל נימוקים, ולרבות החלטות שעשויות לפגוע בסטודנט. ית באופן ניכר.

25. עלינו לשקול בכובד ראש את החשש מפני פגיעה קשה, ואף בלתי הפיכה, במרקם החיים המשותפים בטכניון, אם הטכניון לא ינקוט עמדה נחרצת כנגד גילוי שנאה והסתה, היוצא מחברה. בקהילת הטכניון. אי נקיטת עמדה מצד הטכניון כנגד ביטויים מסוג זה, עלולה להוביל להתדרדרות מהירה של השיח, עד כדי חלילה אלימות פיזית. הימים הם ימי מלחמה וכל זיק עלול להפוך בקלות לשריפה משתוללת.

26. עם זאת, אנו סבורים כי בשלב זה ההגנה הציגה ראיות לכאורה, המקימות ספק בדבר אשמתה של הסטודנטית. זאת ועוד, שנת הלימודים כבר החלה, הסטודנטית מתגוררת במעונות [...], ולטענתה [...]. הוצאת צו הביניים בהכרח תגרום לה נזק משמעותי, וזאת בטרם נערך דיון.

27. סיכומי של דבר, לאחר שעיינו בטענות הצדדים ובראיות שהציגו בפנינו בשלב זה, ונוכח האמור בסעיף 23 לעיל, החלטנו ברוב דעות (השופט פרופ"א ישי ויסמן והשופט מר ג'ייסון דבדה) לדחות את בקשת התביעה לצו ביניים.

28. בדעת מיעוט, השופט פרופ"א יהודה פינצ'ובר סבר כי יש להוציא צו ביניים עד לקיום דיון הוכחות בתיק, כך שהסטודנטית תהא רשאית להמשיך ולהתגורר בדירתה במעונות הטכניון, ובלבד שלא תיכנס לשום מבנה אחר בשטח הטכניון ותישאר בתחום הסמוך לדירתה (עד 500 מטר מהדירה). זאת בשל מספר נימוקים: (א) ההסבר של הסטודנטית נראה לכאורה מופרך. מקבץ שלוש המדבקות נראה כנשלח בכוונת מכוון ולא כאוסף אקראי. כיצד קפצה לפתע פתאום מדבקה ישנה נושנה עם המסר המתועב, יחד עם מדבקה רלבנטית על מועד ב' ודמעות הכלב, ולא קפצו מדבקות שהסטודנטית מרבה להשתמש בהן לאחרונה, או מדבקות אקראיות לחלוטין וחסרות הקשר לשאלת הסטודנט? (ב) מדובר בהתבטאות החמורה ביותר שבית הדין דן בה בשנה האחרונה (ג) קיים חשש משמעותי להפרעה בשגרת הפעילות בטכניון ו/או לפגיעה בסדר הציבורי ו/או לפגיעה פיזית או אחרת בפרט או פרטים בטכניון, בייחוד נוכח טענת הסטודנטית שמאז האירוע היא חוותה איומים על חייה, עד כדי כך שפנתה למשטרת ישראל. גם מספר החתומים על התלונה מעיד כי הפרסום קומם את קהילת הסטודנטים (ד) בכל המקרים האחרים בהם דן בית הדין בשנה האחרונה בעבירות התבטאות הוצא צו ביניים גורף שכלל הן הרחקה מלימודים והן הרחקה מהקמפוס. מקרה זה אינו שונה מהמקרים הקודמים, וכבר נאמר "תורה אחת ומשפט אחד יהיה לכם".

29. **הבקשה לצו ביניים נדחת.**

30. מועד לדיון הוכחות בתיק ייקבע בהקדם ע"י המזכירות.

מר ג'ייסון דבדה

ג'ייסון דבדה

פרופ"א ישי ויסמן

ישי ויסמן

פרופ"א יהודה פינצ'ובר

יהודה פינצ'ובר